Dosarul nr. 5r– 437/2024
4-24012812-12-5r-01 02 2024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

26 iunie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*),
În componența:
Preşedintelui şedinţei, judecător Elena Costiuc,
grefierului: Ivan Bulgac,
în prezența: contestatarului Silacov Igor și agentului constatator din cadrul Direcției Patrulare ”Centru” al Inspectoratului Național de Securitate Publică, cod *****;

Examinând în ședință publică cauza contravențională privind contestația depusă de Silacov Igor, ***** a.n., IDNP *****, domiciliat în*****, împotriva procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 204504 din 16.01.2024, încheiat în privința sa, în săvârșirea contravenției pre*****ute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional,–

C O N S T A T Ă:

La 16 ianuarie 2024, agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare ”Centru” al Inspectoratului Național de Securitate Publică, cod *****, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 204504, prin care în sarcina făptuitorului Silacov Igor a fost reținut că, la 07 iulie 2023, în jurul orei 20 și 23 min., cet. Silacov Igor a depășit viteza de circulație stabilită în mun.Chișinău, șos.Hîncești, deplasându-se cu 73 km/oră, încălcând astfel prevederile pct. 47.1 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere.

La rândul său, cet. Silacov Igor la 24 ianuarie 2024, a depus o contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 204504 din 16.01.2024, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și, respectiv, a deciziei de sancționare contravențională, cu încetarea procesului contravențional.

În motivarea contestației, petiționarul, a indicat că agentul constatator nu a administrat probe întru demonstrarea vinovăției, nu a fost identificat pretinsul făptuitor. A menționat, că a făcut obiecție că nu este de acord cu procesul- verbal seria/nr. MAI06 204504 din 16.01.2024, care nu au fost luate în considerație.

În şedinţă de judecată, petiționarul a susținut contestația depusă, solicitând admiterea după conținut.

Agentul constatator din cadrul cadrul Direcției Patrulare ”Centru” al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Bruma Ion, în ședința de judecată a susținut procesul- verbal seria/nr. MAI06 204504 din 16.01.2024.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanţa de judecată consideră contestația întemeiată, pasibilă admiterii, cu încetarea procesului contravențional, reieșind din următoarele considerente.

În ședința de judecată s-a constatat că, la 07 iulie 2023, în jurul orei 20 și 23 min., cet. Silacov Igor a depășit viteza de circulație stabilită în mun.Chișinău, șos.Hîncești, deplasându-se cu 73 km/oră, încălcând astfel prevederile pct. 47.1 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere.

Instanța de judecată stabilește că, contestația este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancționare iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, fiind respectate pe deplin.

Instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, pre*****ută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele pre*****ute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute și relative, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile pre*****ute de art. art. 443, 445 din Codul contravenţional.

În ce privește stabilirea existenței faptei contravenționale, studiind materialele cauzei contravenţionale, instanța de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală, se bazează pe presupuneri și nu corespunde circumstanțelor de fapt stabilite în cauză.

La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că „examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, „persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod”. Norma art. 10 din Codul contravențional, specifică că „constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională”.

Conform art. 375 din Codul contravențional: „(1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional”.

Reieșind din normele vizate, dar şi analizînd circumstanţele cauzei contravenţionale, instanţa de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de sancționare.

După dispoziția art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, *de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei,* de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu alin. (1) al art. 442 din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi *se identifică făptuitorul*. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Potrivit art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, depășirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră- se sancţionează cu amendă de la 18 la 24 unităţi convenţionale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare, (*modificări în vigoare din 06.07.2023).*

Instanţa de judecată reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție MAI06 204504 din 16.01.2024, întocmit de către agentul constatator din cadrul direcției Patrulare ”Centru” al Inspectoratului Național de Securitate Publică, cet. Silacov Igor i-a fost incriminată comiterea contravenției prevăzute la art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, pretins a fi comisă la data de 07 iulie 2023, constatată prin intermediul mijloacelor video de supraveghere în regim automatizat a circulației rutiere pe drumurile publice de către agentul constatator Bîlici Dumitru, în timp ce, procesul-verbal cu privire la contravenţie, *de facto* a fost întocmit la o dată ulterioară, adică la data de 16.01.2024

De menționat că, potrivit probelor anexate de către agentul constatator la procesul-verbal cu privire la contravenție, și anume a imaginilor foto, fapta a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate ori al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, astfel încât, agentul constatator urma să se conformeze prevederilor art. 443[1] alin. (1) din Codul contravențional, care prevede că, în cazul autosesizării privind săvîrșirea contravențiilor prevăzute la capitolul XIII al cărţii întîi şi/sau constatate cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate ori al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic ce funcţionează în regim automatizat, *agentul constatator expediază la domiciliul (adresa juridică) proprietarului sau al posesorului vehiculului solicitarea privind depunerea declaraţiei cu privire la identitatea conducătorului vehiculului*, *cu publicarea concomitentă a solicitării respective pe pagina web oficială a autorităţii din care face parte agentul constatator*.

Contrar prevederilor legale pre citate, instanța de judecată constată lipsa la materialele cauzei a unei dovezi privind expedierea la domiciliul posesorului/proprietarului automobilului vizat, a unei citații/solicitări privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului auto *de la data comiterii contravenției, întru identificarea făptuitorului* până la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, așa după cum lipsește și dovada recepționării respectivului act de către făptuitor.

Cu referire la aceste circumstanțe, instanța reține că, obligativitatea legală de expediere de către autoritatea publică a solicitării la domiciliul (adresa juridică) proprietarului sau al posesorului vehiculului potrivit prevederilor art. 443[1] din Codul contravențional, este impusă de norma contravențională anume în scopul stabilirii identității făptuitorului, în sensul respectării principiului legalității în cadrul procesului contravențional și al efectuării unei anchete eficiente, or, pentru persoană este esențial să cunoască existența procesului şi actele de procedură întocmite, pentru a fi în măsură să-şi construiască apărarea şi să-şi consolideze poziția procesuală, mai ales atunci când citarea legală are drept obiectiv și identificarea persoanei vinovate de comiterea contravenției.

În aceeași ordine de idei, instanța apreciază ca fiind dubioasă constatarea identificării făptuitorului Igor Silacov, ca fiind persoana care la data de 07 iulie 2023, ora 20 și 23 min., ar fi condus automobilul de model ”*****”, cu numărul de înmatriculare ”*****”, întrucât, agentul constatator nu a prezentat nici o probă care să confirme faptul că, anume persoana în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, este cea care se afla la volanul automobilului în momentul comiterii faptei contravenționale.

Prin urmare, în cazul de față, situația că agentul constatator nu a respectat procedura de constatare a contravenției din domeniul circulației rutiere prevăzută la art. 443[1] din Codul

contravențional, și respectiv, pe cale de consecință, nu a stabilit identitatea făptuitorului, în prezența doar a materialul probator administrat, nu este de natura sa răstoarne prezumția de nevinovăție a contestatarului, iar probele incerte administrate pe această cauză nu sunt în măsura să convingă instanța de săvârșirea faptei anume de către persoana căreia i-a fost imputată.

Astfel, în baza doar a unei imagini foto anexate la materialul contravențional, care reflectă un automobil de model ” *****”, cu numărul de înmatriculare ”*****”, care se deplasează la 07 iulie 2023, ora 20 și 23 min., pe sectorul de drum, mun. *****, șos. Hîncești, cu viteza de 73 km/oră, instanța este în imposibilitate să stabilească în vreun mod cine anume se află la volanul automobilului *și, respectiv, cine este autorul contravenției* prevăzute la art. 236 alin. (2) din Codul contravențional în circumstanțele descrise de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție.

Or, la caz, atragerea la răspundere contravențională a cet. Igor Silacov ar fi fost posibilă doar urmare a stabilirii conjuncturii că ultimul este proprietarul sau posesorul mijlocului de transport, și doar după ce, prin prisma obligațiilor de la art. 243[1] din Codul contravențional, ultimul, la solicitarea agentului constatator, în termen de 10 zile lucrătoare din data înmânării solicitării agentului constatator, dar nu mai mult de 30 de zile de la data publicării solicitării pe pagina oficială a autorității din care face parte agentul constatator, nu ar fi depus la această autoritate o declarație cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției.

Într-o altă ordine de idei, instanța face trimitere și la prevederile alin. (4) și alin. (5) ale art. 443[1] din Codul contravențional, care prevăd procedura ulterioară expedierii solicitării privind depunerea declarației de către proprietar sau posesor cu referire la identitatea conducătorului auto. Astfel, legiuitorul a prevăzut că, în cazul contravenţiilor constatate cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate ori al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, *încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie are loc în formă de document electronic pe care se aplică semnătura electronică digitală a agentului constatator*, în conformitate cu prevederile legislaţiei. În cazul contravenţiilor constatate cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate ori al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, procesul-verbal se încheie şi în absenţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional. (5) Procesul-verbal cu privire la contravenţie şi copiile de pe acesta se emit prin trecerea documentului electronic prevăzut la alin. (4) din prezentul articol pe suport de hîrtie, care are conţinutul specificat la art. 443 alin. (1).

În această ordine de idei, instanța reține că, procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei este un act administrativ cu caracter individual şi se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, însă doar în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul-verbal a fost întocmit cu încălcarea dispozițiilor legale, astfel încât prezumția de veridicitate a consemnărilor făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situaţia de fapt și la făptuitor au fost răsturnate prin însăși probele anexate la materialul contravențional, fapt care pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator la constatarea contravenției imputate.

În asemenea condiții, stabilind neconformarea dispozițiilor imperative la efectuarea acțiunilor de constatare a contravențiilor cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate ori al mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic, instanța de judecată, este în imposibilitate de a stabili făptuitorul care la data de 07 iulie 2023, ora 20 și 23 min., a comis contravenția de la art. 236 alin. (2) din Codul contravențional.

Astfel, cu privire la contravenția a cărei săvârșire a fost incriminată făptuitorului, instanța a observat că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute prin procesul –

verbal contravenţional, constatată de agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul – verbal cu privire la contravenție acționează principiul *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, CEDO, în speţa Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „*instanţei*" obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61)*. Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei *[Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.),nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006]*.

Din aceste considerente, respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, acuzația făptuitorului de comitere a contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, cât și nu corespunde circumstanțelor faptice ale cauzei contravenționale.

După prevederile art. 441 alin. (1) lit. f) din Codul contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazul în care nu este identificat făptuitorul.

În încheiere, instanța de judecată determină că, în lipsa unor probe pertinente, concludente şi utile, cet. Silacov Igor nu poate fi găsit vinovat de săvârșirea contravenției imputate, din care considerente, va admite contestația, cu referire la dispoziția art. 461 din Codul contravenţional, procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. f) din Codul contravenţional.

Călăuzindu-se de prevederile art. art. 36 alin. (2), 395, 400, 441 alin. (1) lit. f), 442 și art. art. 460 - 462 din Codul contravenţional, în numele Legii, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestaţia cet. Silacov Igor, ***** a.n., IDNP *****, domiciliat în*****, împotriva procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 204504 din 16.01.2024, încheiat în privința sa, în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale emise de Direcția Patrulare "Centru" al Inspectoratului Național de Securitate Publică.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privința cet. Silacov Igor, ***** a.n., IDNP *****, pentru săvârşirea faptei contravenționale pre*****ută de art. 236 alin. (1) din

Codul contravenţional, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. f) din Codul contravenţional.

Se esconerează cet. Silacov Igor, de la plata amenzii contravenționale în mărime de *18 (optesprezece*) unităţi convenţionale, ceea ce constituie *900 (nouă sute*) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Președintele şedinţei,
Judecător, Elena Costiuc,